

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam prejeti, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine ne ozira. — Za oznanila se plačuje od pterostopne petit-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se ne izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, tu sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Dr. Tuma — vodja nove stranke za celo Slovenijo.

I.

V »Slovenskem Narodu« 13. maja smo razkrili nov, »velikanski« načrt dr. H. Tume. Povedali smo, da boče prodati svojo odvetniško pisarno v Gorici (zahteval je za njo 50.000 K), preseliti se v Trst, kjer bi ustvaril novo odvetniško pisarno, katere naj bi bila po par letih zopet vredna vsaj 50.000 K. Moč ni niti malo dvomil o tem, da bi v par letih ne prekosil vseh tržaških odvetnikov in to toliko bolj, ker bi potegnil z Goriskega vse apelacijske zadeve in vsa zastopstva pred pomorsko sodnijo. To pisarno bi eventualno zopet drago prodal, kadar bi se preselil v Ljubljano, ako bi mu to kazalo.

Povedali smo namreč, da bi začel izdajati v Trstu nov dnevnik, in sicer velik dnevnik za vse Slovence. Iz Trsta naj bi si list polagoma pridobil trdnih tal po vsej Sloveniji, ker je to mesto jako ugodno za razvoj velikega lista, kajti tamkaj se stekajo novice iz celega sveta hitreje in ceneje nego na pr. v Ljubljani. Tudi je mogoče dati listu navidežno jako simpatično lice, ako se prične bobnati v Trstu kot nekakem središču trgovskega in tudi kulturnega življenja. Zato se je bil izrekel pred časom tudi proti slovenskemu vseučilišču v Ljubljani in za ono v Trstu.

Kadar bi bila tla pripravljena za glavni načrt, tedaj bi se preselil v Ljubljano, prodaval tržaško pisarno za lepe novce.

V Ljubljani bi seveda zopet otvoril odvetniško pisarno, kamor bi drli vsi pristaši njegove stranke, ako bi mu vodstvo lista in stranke ne dajalo dovolj dohodkov, da bi se lahko vsega »žrtvoval« svojim velikanskim načrtom v »blagor slovenskega naroda«. Da do tje že uniči »Slov. Narod« in vse, ki so okoli

njega, to se mu je zdelo povsem naravno. Le take železne vstrajnosti, kakršna tiči v njem, je potreba, pa je dosežen ta prelepi cilj njegovih rodoljubnih sanj.

Naš članek je zbudil po vsej Sloveniji veliko iznenadenje. Treba je namreč upoštevati, s kakšno gloriozno so obdali goriski Slovenci glavo tega moža od l. 1899, ko je počil razkol v oni stranki, ki je doslej veljala za protiklerikalno. Dr. Tuma je stal v ospredju narodno-napredne stranke, ki je žela v razmeroma kratkem času velike uspehe in bi v nekih letih tudi zmagala, ako bi ne smrdelo pri — glavi. Toda mož, ki bi moral ostati na svojem mestu ter se boriti toliko vztrajneje za načela, proglašena na znanem shodu zaupnih mož l. 1900, je vrgel ta načela od sebe, ker ga niso ob prvem naskoku dvignila na prve sedže v deželi — in začel je kovati nove načrte, ki naj bi ga dvignili še više — na mesto voditelja največje stranke v celi Sloveniji, in to mesto bi mu visoko nagradilo vse ono, kar je zgubil na Goriskem ob zadnjih volitvah v državni in deželni zbor.

In tako je srečno dospel do načrtov, katere smo morali razkriti in primerno zavrniti v »Slov. Narodu« 13. maja. Mi smo morali to storiti, ker bi bili grešili proti interesom stranke, ki hoče osrečiti narod na podlagi svobodomiselnih, naprednih načel, zurečih in popolnjujočih se z napredkom proti modernemu svetovnemu nazoru.

Ali ker je »Narod« nastopil proti dr. Tumi, ki je širšemu slovenskemu občinstvu znan le po eni strani ter je razkril drugo, neznano stran tega nemirnega duha, zato je bilo začudenje med našimi čitatelji jako veliko.

Celo goriski krogi, ki imajo vedno pred očmi dr. Tumo, so bili presenečeni po naših razkritjih, kajti nikdo ni slutil, da pojde užaljena

veličina Tumova tako daleč od poti po kateri si je pridobil na Goriskem ime in sijajno staljšča v vsakem pogledu.

Tudi v Trstu so debelo gledali! Dasi je bil zadnje čase dr. Tuma prav pogosto v Trstu ter je nenačudno, skoro vsiljivo prijazno občeval z možmi, katere je še pred malo časom preziral, vendar o svojem velikem načrtu ni črnil besede. Iz tega je dovoljno osvetljena odkritosrčnost do tržaških prvakov.

Etini, ki so bili o vsem dobro poučeni, so bili — socijalni demokratje, ali ne vsi, ki so danes na čelu tej stranki, marveč tisti bolj izbrani krog, ki hoče reorganizovati to stranko v splošno slovensko socijalno demokratično stranko, kateri bi stali na čelu v glavnem le — »aka demično izobraženi ljudje«.

Sedanji voditelji a la Kopač bi lahko še dalje »služili za štafazo, za priganjače in klakerje, potem pa bi se jim namignilo o pripravi priliki: »Der Mohr hat seine Schuldigkeit getan, der Mohr kann gehen!«

Na naš članek smo dobili odgovor, in sicer v glasilu socijalne demokracije v — »Rdečem Praporju« 19. maja. Ta klasični odgovor se glasi doslovno tako-le:

Iz Goriskega. Skrajno infamen napad na osebo dr. Tuma v »Slovenskem Narodu«, političnem glasilu kranjske napredne (profana-cije) stranke, kaže, na kakem moralnem nivoju stoji napredna stranka in posebno nje voditelji. Dr. Tumu se očitajo neuspehi, smeši se ga kot »Projectenmacherja« in vetrnjaka. In na čem bazirajo ti nesramni, absurdni, otročji in vendar skrajno hudobni hudodelski napadi? Se li je morda dr. Tuma izneveril naprednim načelom? Se je li pregrešil proti slovenskemu ljudstvu? Ne. Nič tega se mu ne očitata. Ampak dr. Tuma je sprožil misel ustvariti nov slovenski časopis. Spoznal je, da je slovenskim liberalcem narodno delo fraza in le fraza, spoznal je, da je metoda

vzgoje slovenskega ljudstva po liberalnem časopisju ista, kakor klerikalcev t. j. jezuitstvo. Napredništvo dra. Tume, to vemo, je malo drugačno od onega kranjskih liberalcev. Njegovo napredništvo je delo, vstrajno premišljeno, energično delo. Lahko in po vsi pravici citujemo Massilona, ki pravi: »Tute sa vie n'a é q' un travail, q' une occupation continuelle.« In delu bodi čast. Vspehe dra. Tumovega dela na goriskem mora videti tudi slepec. Kdo vam je ustvaril cve-toče denarne zavode? Kdo vam je postavil »Trgovski dom«? Kdo je ustvaril »Pevsko in glasbeno društvo«? Kdo je čutil moralno dolžnost in je bil tudi edini sposoben napasti terorizirajoč način vladanja šovinistične italijanske vešine v goriskem deželnem zboru? Odgovorite! Mogočni bogovi okoli »Slovenskega Naroda«, bankerotni politiki! dela vas je strah! To je hudodelski izvor vašega smešenja. Ubivati hočete one, ki vas visoko nadkriljuje, kojemu se celo njegovo napredništvo steka v eni točki: delati za blagor ljudstva, in ki smatra to za svojo najsvetejšo dolžnost. To vaše smešenje dela naj vam utise zvenenja lopat, ki kopljejo grob vaši leni brezdelni politiki. Personificirana indolencaste. Politični šarlatani, mazači, brezvestni politični diletanti, brez vsakih višjih ciljev. Lahko življenje na škodo ljudstva, to je vaš bog. Ljudstvu zavezujete oči; ali to ljudstvo slednjič s silo vrže sunjo, ki mu brani gledati, od sebe in ta oprostitvev ljudstva bo ne le oprostitvev od klerikalizma, ampak tudi vašega brezvestnega napredništva.

»Gorica« je podala »Slovenskemu Narodu« roko. Tudi ona je ponatisnila članek. Lenuhi, postopači, ki se vedno najdejo, če ne za enim voglom, pa za drugim. Obojih je strah pred delom. Bodočnost pa obračuna z lenuhi.

Radovedni smo, kateri listi bodo čutili dolžnost postaviti se v bran skrajno perfidnemu načinu časnika: »Slovenskega Naroda« ter napadanju najpridnejšega, najenergичnejšega, najrealnejšega in najdelavnijšega slovenskega politika.

Tihi opazovalec.

Ali nam je posvetil ta »Tihi opazovalec«! Toda iz vsake besede zveni cel — dr. Tuma, kakršnega prej ali slej spozna vsakdo, katerega je usoda zanesla v njegovo družbo. Ta dr. Tuma, ki ga razkriva »Tihi opazovalec«, je glavni, ako ne edini vsrok, da narodno-napredna stranka na Goriskem ni popolnoma zmagala ob zadnjih volitvah. Saj ne dujemo iz tega dopisa prvič, da dr. Tuma je... »najpridnejši, najenergичnejši, najrealnejši in najdelavniji slovenski politik«, ampak to je dal dr. Tuma sam čutiti vsakomur, ki je bil v njegovi družbi. Preljubenzljivo oceno o... »leni brezdelni politiki, personificirani indolenci, o političnih šarlatanih in mazačih, o brezvestnih političnih diletantih brez vsakih višjih ciljev« so poslušali pogosto najprej v Trstu, potem v Tolminu in naposled v Gorici vsi, ki so sprejeli dr. Tumo v svojo sredo kot nadpolnega sotrudnika pri težkem narodnem delu. — Nikdo nič ne razume in nič ne zna, ker je prelen, prekomoden, da bi se učil, in česar se kdo ni učil, tega tudi ne zna; ako pa nič ne zna, naj drži jezik za zobmi ter poslušaj tistega, ki kaj zna, a ta je edino on, ki se celo svoje življenje uči ter je že silno veliko poskusil na svetu. Tak refrén je donel vedno iz Tumovih ust na njegovo okolico! In nikdar se ni pomišljaj, ozmerjati vsakogar s tepci in osli, z nevedneži in lenuhi. On se je prepiral s profesorjem matematike ter hotel več vedeti nego on; poučeval je profesorje jezikov, kaj je prav in kaj ne; zgodovinarjem je dajal lekcije, da jim je na nos obesil »nevednost« in »neumnost«. — skratka: povsod je bil on na vrhuncu, vsi drugi daleč doli pod njim! Vsi so bili le šarlatani in mazači, lenuhi in personificirana indolencia, on pa je dal čutiti vsem, kako jih »visoko nadkriljuje«, kakor ga hvali tudi »Tihi opazovalec«.

LISTEK.

Pisma iz Amerike.

Louise Sullivan.

Cleveland, Ohio, v marčiju.

Tropična vročina, prvi dež, sneg — gorki in mrzli metrovi drugi in tretji dan, nam naznanjajo, da smo v pomlad. Cvetovi javorja pred mojim oknom imajo rdečkasto barvo, toda vsa druga drevesa so še popolnoma gola. Sedaj ne vem, ali ne napravljata edina lastavica še spomladaj, ali so se druge zakasnjile. Gotovo je tudi, da začnem jaz počasi svojo zimsko obleko spravljati, da torej spomlad na svoj način praznujem. To mora vsak sam s seboj opraviti, ker nekateri trdijo, da je precej dolgo do stalnega vremena in da moremo dočakati še celo kopo leda in snega. Na drugi strani pa nam zopet naznanja koledar črno na belem oficijalni začetek spomladi — človek mora postati ves zmešan in si mora tudi tukaj pomagati znati.

To pot sem se dolgo obotavljala zopet se kaj pomeniti s svojimi ljubimi kranjskimi rojaki. Sedaj pa se-

daj sem upala, Cleveland se bo dal od kake strani odkriti, pa čakam zastonj. Tedaj pa hočem jaz, kakor oni prevejanec, Vam dati to, kar premorem. Glavno mesto »Cuyatrogacounty« — Cleveland je lepo mesto, lepo po svoji legi s krasnimi nasadi in lepimi vilami. Razen 5—6 hiš z zmerno visokostjo 12—16 nadstropij, takozvanih »Wolkenkratzer« nima mesto nobenih monumentalnih stavb, upamo pa, da jih dobi, kakor novo pošteno poslopje, več bančnih poslopij, novo »City Hall« mestno hišo in več drugih. Pristanišče Erie jezera, ki leži v sredini mesta, se vidi, ker leži nižje, kakor majhno mesto zase. Velikanska skladišča za les, železo in premog so nakopičena neposredno ob obeh straneh kanala, ki vodi v jezero tam, kjer so ladje usidrane.

Velika množica tovarn za jeklo puha iz sebe toliko dima, da pride človek črn kot piskrovez domov. Tukajšnje pristanišče je, kakor trdijo prirojeni entuziasti, eno najpomembnejših v Zedinjenih državah. Način uvažanja in izvažanja blaga je, kakor pravijo, posebnost Clevelanda; ker pa je promet s ladjami po zimi ustavljen, si nisem mogla načina

uvažanja sama ogledati. Razun tega pa se nahaja tukaj navadna množina trgovskih skladišč in za Pittsburgom ima mesto največje tovarne za jeklo in železo v Ameriki. Vsak večer je južni del obneba daleč na okoli razsvetljen. Tujec zagleda s strahom odsev, kakor se mu zdi, strašnega ognja na kakem kraju, dokler ga ne poduše, da so to tovarne za jeklo in velikanske peči Mr. Andrew-Carnegie & Company v Newburgu, ki mesto Cleveland na milje daleč okoli razsvetljujejo. Newburg je delavsko predmestje s omenjenimi velikanskimi pečmi in z deželno blaznisko države Ohio. Ta velikanska naprava, ki bode v kratkem zamenjena z novo, sezidano v podobi paviljona, je bila ena izmed malo znamenitosti, ki smo jih videli, razen onih v trgovskem kraju v tem mestu. Ta prestresljivi kraj človeške bede pa je spremenjen po svojih naravnost idealnih napravah za oskrbovanje bolnikov v napravo najplemenitejšega človekoljublja. V velikih, dobro prezračenih sobah s gugalnimi stoli, divani, fotelji, povsod blazine s belimi batistnimi prevlekami, s malimi misicami za svetice, lepimi podobami

po stenah, bivajo bolniki; vse se je svetilo snažnosti in strežnice, ki so nam bile v svojih belo in modro črtanih oblačilih s belimi ovratniki in manšetami, s belimi predpasniki tako krasne, kakor ljubeznjivi ciceroni skoz posamezne oddelke, so nam dovolile tudi pogledati v spalne prostore, katerim smo se morali ravno tako čuditi zaradi njih primerne uravnave in snažnosti. Velikanski park ni [?] nikakim zidom ograjen, tudi ni v njem nikakih potov, pač pa se nahajajo tukaj krasne trate in prastara drevesa. Vsako sredo je ples v paviljonu, ki služi za zabavo, kjer se nahaja razen velike plesne dvorane tudi kegljišče in biljardi, kakor tudi misice za Ping-Pong in druge igre. Ne smemo se tedaj čuditi, če bolniki, ki oskravijo, s povzdignjenimi rokami čisto prosijo, naj jih notri pustijo, ker tako lepo in dobro niso v svojem življenju še nikdar imeli. Občudovanjš vreden je bil prizor, ko se je podalo petnajststo moških in petnajststo žensk v jedilno sobo k večerji in so tam sedli brez vsakega šuma in se vzorno obnašali. Hudo bolni imajo svojo posebno jedilno sobo in si

morajo pomagati brez nožev in vilic Amerikansko bogastvo in amerikanjsko človekoljubnost, ki jo moramo občudovati v vseh ljudomilih napravah, nahajamo tudi v newburški blazinici, v kateri prebiva najrevnejši del prebivalcev.

Stopimo na električno železnico, ki se od ljubljanske samo v tem razločuje, da je manj lična, da ima iz slame spletene sedeže in v sredi vsakega okvira pri oknih električni gumb, in če na tega pritisnemo, se ustavi »car« na vsakem poljubnem cestnem oglu. Na obeh straneh ceste vidimo vedno se ponavljajoče tipične, enonadstropne amerikanske hišice iz lesa, ki napravljajo okajene in zane-marjene, kakor so, žalosten vtis na človeka. Tukaj notri prebivajo naši Kranjci in rojaki, katerih dela na stotine v velikih tovarnah za železo in jeklo. Ker zaslužijo povprečno na dan 2 dolarja, to je 5 goldinarjev, denejo pri svojem zmernem načinu življenja na mesec 40 dolarjev približno, to je 100 goldinarjev na stran, ki potem večinoma romajo v kranjske hranilnice.

(Dalje prih.)

Ali prav ta dr. Tuma, ki je tako divno naslikan v »Rdečem Praporju«, je kriv, da je razkol leta 1899. na Goriškem potegnil v klerikalizem toliko — liberalnih mož. Kdor bi nam zatrjeval, da je bil pokojni prof. Kragelj klerikalec (— saj smo ga ljubljancem dobro poznali —), smejali bi se mu. Ali je bil klerikalec dr. Rojic, ki je bil zvest »Narodov« naročnik v najhujših časih? Ali so bili klerikalci razni profesorji, uradniki in posestniki (— znani nam gg. Vidmar in Hmelak v Lokaveu itd. —), ki so šli za dr. Gregorčičem nehoti in nevede v klerikalni jarem? Ne, niso bili, ampak ravno takrat, ko so se ločili duhovi na Goriškem ob dohodu kardinala Missie, je vskipela do vrhunca tudi nejevolja vseh takih mož, da morajo poslušati od enega dr. Tume do pike vse take in enake ljubeznivosti, kakršne je natočil na naš naslov »Tihi opazovalec« v »Rdečem Praporju«. Zato »proč od dr. Tume!« — je zavrelo v teh močeh! In edino iz tega razloga je podpisalo vseh deset deželnih poslancev leta 1899. izjavo, priobčeno v novi »Gorici«, da ... nočejo in ne morejo sedeti skupaj z dr. Tumo. Kako motna voda na klerikalni mlin! Nikdar bi ne bil klerikalni lov tako obilen, odpor proti tej stranki bi donesl do danes vse znamenitejšie uspehe, da ni bilo vseh tistih ... lenuhov, nevednežev, šariatancev, katere je spuščal dr. Tuma na vso okolico po receptu »Tihega opazovalca«. Vsi lenuhi in šariatani, on pa je ... najpridnejši, najenergичnejši, najrealnejši in najdelavnejši slovenski politik!

To je tisto žalostno vodilo dr. Tume, ki je bilo naši stvari v nesrečo, — in isto vodilo ga zdaj postavlja proti nam na čelo novi stranki. O tem in drugem se pomenimo v posebnem članku, ker nam še niso došle vse informacije o podrobnostih, ki se jih dotika »Tihi opazovalec«.

Vojna na Daljnem Vzhodu.

Ruske ladje v Manili.

Reuterjev urad poroča: Izgube ruskih ladij »Aurora«, »Oleg« in »Zemčug«, ki so dospele v Manilo, znašajo: Padlo je 22 častnikov in 45 mož, ranjenih pa je bilo 131 mož in štirje častniki. Ladje so najbrže poškodovane pod vodno črto; tudi dimniki so razbiti in mnogo topov popolnoma pokvarjenih. Vsi ruski častniki zatrjujejo, da so se Japonci posluževali v bitki podmorskih čolnov, s čimer so si tudi izvajali zmago in tako strahovito porazili rusko brodogradnjo. Admiral Enquist ni bil ranjen; vendar pa je moral svojo admiralsko ladjo »Oleg«, ki je bila v bitki hudo poškodovana, zapustiti in razobesiti svojo zastavo na križarki »Aurora«.

Koristka.

Povest.

(Dalje.)

Kakor vse mesto, tako je tudi Olga mislila, da je baron Tako jako bogat. Baron je nastopal, kakor da premore neizerpne zaklade, in je dostikrat pripovedoval z nekim poetičnim zanosom o svoji graščini na Ogrskem, o svojih velikanskih šumih v Karpatih in o plonovinskih poljanah v Alfidu. Tega seveda ni nikdar povedal, da so mu graščino, šume in poljane že davno prodali in da sedaj nima ničesar drugega, kakor svojo skromno plačo in mesečno podporo, ki jo je dobival od svoje žene.

Olgi je bil baron Tako doslej poslal samo nekaj šopkov in nekaj malih daril. Olga ni od njega nikdar ničesar zahtevala in iz tega je sklepal baron Tako, da ga nesebično ljubi, da se mu je vdala iz resnične ljubezni. Olga ga je vedno utrjevala v tem mnenju in ga na ta način dobila popolnoma v svojo oblast. Baron je večkrat s strahom premišljeval, kaj bo, če izve njegova žena za njegovo razmerje z Olgo; jasno mu je bilo, da bi se od Olge ne mogel ločiti in pogostoma mu je prišla misel, da bi si kakorkoli preskrbel denarja in pobegnil z Olgo v Ameriko.

Rešitev v sili.

Kakor se poroča iz Šanghaja, je angleški parnik »Kulielin« pripeljal v pristanišče neko rusko torpedovko, ki jo je dobil severno od Šavejšana. Reuterjev urad poroča, da se nabaja na krovu te torpedovke 180 ruskih pomorščakov, ki so se rešili s treh potopljenih ruskih ladij. Torpedovka je že šest dni blodila po morju, valovi so jo gonili semtertja, ker ni imela več krmila. Na torpedovki so že pošla vsa živila. Posadka se je izkrcala v Vuzungu in prestopila na krov neke ruske transportne ladje.

Šeststo pomorščakov rešenih.

Japonski pomožni križarki »Nippon« in »Hongkongmaru«, ki ste bili odposlani, da polovite mrtva trupla pri Tsušimi utopljenih ruskih in japonskih pomorščakov in eventualno rešita še preživele, ste se vrnili v Saseho. Na krovu ste imele 600 mož, ki ste jih rešili. Pomorski hospital v Sasehu je prenapolnjen ranjenecv. Za admiral Rožestvenskega, ki se tudi nabaja tamkaj, se je rezervirala posebna soba in preskrbela posebna postrežba. Govori se, da bodo admiralu morali odrezati nogo. Njegov štabni načelnik Kriaskorov je tudi nevarno ranjen in bo težko okreval.

Poškodbe uplenjenih ruskih ladij.

Po poročilih iz Tokija so poškodbe ruskih ladij, ki so jih Japonci uplenili, veliko večje, kakor se je sprva mislilo. Najbolj je poškodovana oklopnica »Imperator Nikolaj I.« Njen oklep je na več mestih prebit; luknje, ki so jih napravile v njem granate, so po 5 do 10 čevljev široke. Brzostrelni topovi na ladji so vsi uničeni. Tudi oklopnica »Orel« je močno poškodovana in ni misliti, da bi se mogla v dolednem času uvrstiti v japonsko brodogradnjo, dasi je zanj že zbrana posadka. Oklopnico so spravili v ladjedelnico. Najhujše je poškodovan oklep in stroji.

Ruski ujetniki izpuščeni na svobodo.

»Times« poroča: Ujeti ruski častniki z baltičkega brodogradnjo, ki bodo izpuščeni proti častni besedi, da se ne bodo več borili proti Japoncem, so izročili francoskemu poslaniku v Tokiju in se prepeljejo v domovino.

Iz Nagasakija pa se javlja, da izpuste Japonci na svobodo vse ruske pomorščake in jih odpošljejo domov.

Vojna se nadaljuje.

»Tägliche Rundschau« poroča iz Petrograda: Izredni ministrski svet v Carskem Selu je nasvetoval, da se naj vojna nadaljuje. Car je ta nasvet sprejel. Pri seji se je razpravljalo o načrtu, da se položi še drugi tir na sibirski železniški progi in da se zgradi novo veliko brodogradnjo.

Sklenilo se je takisto, da se skliče zemski sobor v svrhu, da sankcionira nadaljevanje vojne.

Deželni zbori.

Praga, 5. junija. Češki deželni zbor je dognal po kratki debati vladno predlogo o prispevanju dežele k stroškom za regulacijo Vltave in Labe. Izmed 186 milijonov K tozadnih stroškov prevzame dežela 6.2 milijona.

Dunaj, 5. junija. V današnji seji je sprejel nižjeavstrijski deželni zbor brez debate nujni predlog posl. dr. Pattaia glede dograditve železnice Friedberg—Aspang. Nadalje je bil po daljši debati sprejet predlog dr. Luegerja glede zakonskega načrta zaradi ohranitve gozdov v dunajski okolici. Potem se je zasedanje naobičajni način zaključilo.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 5. junija. Grof Tisza je prišel po današnji seji k predsedniku drž. zbora Justhu, ter mu oficijalno naznanil, da nova vlada še ne bo imenovana ta teden. Baron Fejervary je namreč naletel na izredno hude zapreke, ki so večinoma osebnega značaja. Pogajanja nadaljuje neumorno ter je upati, da se koncem tekočega tedna pokaže izid njegovih pogajanj. Ako se mu ne posreči do sobote misija, potem je prav lahko mogoče, da ostane grof Tisza še do jeseni na krmilu.

Budapešta, 5. junija. Poslanska zbornica je sklenila pred odgoditvijo, da mora stroške za uniforme, plačo, in stanovanje 40 parlamentnim slugam, ki jih je uvedel bivši predsednik Perczel brez pritrditve zbornice, tudi sam pokriti.

Budapešta, 5. junija. V magnatski zbornici se je pojavilo gibanje v prilog novemu političnemu položaju. Neki odlični član magnatske zbornice je sklical konferenco, v kateri se bodo posvetovali o položaju. Tudi se sklene zahteva, naj se čim prej skliče magnatska zbornica.

Budapešta, 5. junija. V Šopronu je pri komitatni seji veliki župan dr. Ban izjavil, da bo vsaki vladni, ki zahteva preko zakonov davke in rekrute, odpovedal pokorščino.

Budapešta, 5. junija. Grof Andrassy si je zadnji čas mnogo prizadeval, da bi združeno opozicijo pridobil za popuščanje glede vojaških zahtev, in sicer je nasvetoval, naj bi se vpejlala madjarščina za službeni jezik do stotnika, od stotnika višje pa bi naj tudi v bodoče veljala nemščina. S svojim posredovanjem pa je pri vseh strankah pogorel.

Budapešta, 5. junija. Zadnji čas se je izpraznilo šest državnozbornskih mandatov, ki jih vse upa dobiti neodvisna stranka.

Položaj v Macedoniji.

Solun, 5. junija. Močna bolgarska četa je zaprla cesto med De-

mirhisarom in Čumaja Bala ter zahtevala od vsakega voznika in poganjača 15 piastrov vojnega davka. Ljudje niso hoteli plačati ter so se rajši vrnili v Dimirhisar, kjer so za devoto naznanili vojaški oblasti. Preden pa je prišlo vojaštvo na lice mesta, so se vstasi že poskrili v gore. — Med Zelovom in Prespo je bil spopad med grškimi in bolgarskimi vstasi ter turškim vojaštvom. Ko so vstasi videli, da dobe vojaki pomoč, so oboji skupaj zbežali. — Pri vasi Črna reka so Turki pomorili celo bolgarsko četo 12 mož ter so dobili pri ubitih več bomb in važnih papirjev.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 5. junija. Minister Bulygin je izdelal načrt za sklicanje narodnega zastopa na dan 2. avgusta, ako bo car načrt odobril.

Petrograd, 5. junija. Med inteligenco se je začelo nabirati za rodbino justifikovanega atentatorja Kalajeva. Dosedaj se je nabrala že lepa vsota. Zveza inženjerjev je darovala 100 rubljev ter obljubila stalno mesečno podporo 25 rubljev.

Petrograd, 5. junija. Kijevski vrhovni gubernator je izdal razglas, da se bo vsako nasilstvo proti privatnikom in njihovem premoženju, kakor tudi upor proti policiji ali vojaštvu sodil po nagli sodbi. Podobno naredbo je izdal tudi kališki gubernator.

Spor med Italijo in Turčijo.

Carigrad, 5. junija. Že deset dni je minulo, odkar je italijanska vojna ladja zasedla pristanišče Taz v južni Arabiji. Turčija jo je že dvakrat nujno pozvala, naj zapusti pristanišče, toda italijanski poveljnik hladnokrvno odgovarja, da tega ne stori prej, dokler Turčija ne dá popolno zadoščenje za umor nekega italijanskega podanika v Yemenu. Ker Turčija tej zahtevi ne more ugoditi, boje se v Carigradu, da si Italijani imenovano pristanišče za stalno prisvoje.

Napetost med Nemčijo in Francijo.

Berolin, 5. junija. Javnosti se hočejo prikriti diplomatske spletakarije, ki se vrše že dlje časa med Nemčijo in Francijo. Da je napetost precejšnja, pokazalo se je ravno kar. Gostobesedni cesar Viljem je namreč povedom poskušane atentata v Parizu pač čestital k srečni rešitvi kralju Alfonzu, ni pa tega storil predsedniku Loubetu, ki je bil v isti nevarnosti.

Izlet pevskega zbora „Glasbene Matice“ na Gorenjsko.

V nedeljo, dne 4. junija je priredil pevski zbor »Glasbene Matice«

velezanimiv izlet na Gorenjsko. Vlakom do Žirovnice, od tam v Vrbo na Prešernov rojstveni dom, na čez Breznico in vse ostale vasi po Stolum v Begunje. Od tam se je vrne zvečer čez Lesce zopet domov. Pevski zbor je namenjava prirediti izlet samo v lastni zabavo, toda izpremenil se je v velezanimivo in pomembno narodno slavlje, pri katerem se je po vseh krajih vzbujala narodna zavest široke masi priprostega ljudstva.

S prvim jutranjim vlakom peti uri se je odpeljalo okrog 100 pevcev, pevk in njih rodbinskih članov. Osebito krasni spol je bil zastopan v velikem številu. Lepo vreme diven pogled na planine, vse je do dovito vplivalo na duševno razpoloženost izletnikov.

V Žirovnici je na postajališču, katere so vihrale slovenske trobojnice, pozdravil izletnike breznikiški župan gospod Anton Kržišnik, občinski svetovalec gg. Čop, Finšgar in Svetina in nadučitelj gosp. Ažman.

Načelnik pevskega zbora »Glasbene Matice« g. profesor Štritof se je zahvalil za pozdrav in sprejem, poudarjaje, da ta počastitev pač velja toliko izletnikom nego ideji »Glasbene Matice«, in da ga veseli, da je razumevanje stremeljenja »Glasbene Matice« prodrlo tudi že v širše kroge preprostega naroda.

Po sprejemu so izletniki odšli, razkani k skupnemu zajtrku v Čolovo gostilno; zelo prijetno jih je iznenadilo, da so skoro raz vseh hiš vihrale slovenske trobojnice. Čolmo, da je to zasluga breznikiškega župana gospoda Kržišnika, ki je povzročil, da je ljudstvo po vseh vaseh, koder je šla »Glasbena Matica« razobesilo zastave, posebne mnogoštevilne v Žirovnici in na Vrbi.

Po zajtrku se je napotila družba v Vrbo na Prešernov rojstni dom. Slikovito je bilo videti, kako je ljudstvo od vseh strani hitelo do polja in travnike proti Vrbi, da prisostvuje počastitvi Prešernovega doma. Rojstveno hišo Prešernovo so okrasili domačini z mlaji, vencami, zastavami, požarna bramba breznikiške je tvorila špalir, šolska mladina učiteljstvom in nebroj domačega ljudstva pa se je zbralo naokrog v cesti, vrtovih in ploteh.

Bila je poetično lepa slika. Po zdravil je došlele načelnik požarne brambe, na kar se je zahvalil gospod profesor Štritof. Velika tihota in resnoba je zavladala, ko se postavi moški zbor »Glasbene Matice« po prihodu v Vrbo v krog pred hišo. Od svetosti kraja vsi prevzeti pevci odkrijejo in iz njih grl zadonimočna Nedvedova himna »Slava Prešernu!«

Petje je vodil gospod koncertni vodja Hubad sam.

Pevci so pravili, da že davno niso peli s tako navdušenostjo. Na prireditelja osemnajstletni brat sedanjega posestnika, ki je od materine strani sorodnik Prešernov, Lovro Vovk iz hiše ter iznad stopnic v lepših besedah pozdravi pevce ter se zahvaljuje »Glasbeni Matici« v imenu sedanjih posestnikov hiše in v imenu vseh Vrbljanov za počastitev Prešernovega doma.

Z istega prostora spregovoril nato načelnik pevskega zbora gospod profesor Štritof nastopne, v velikim vznosom govorjene besede:

Dragi pevski tovariši! Velečeno občinstvo!

Na klasičnih slovenskih tleh stojimo. Naša sveta narodna dolžnost je, ko nas pripelje pot v bližino prijazne te okolice, da obiščemo rojstveni kraj našega pesnika-prvaka in da se poklonimo njegovemu velikemu geniju. Če že vsak posamezni slovenski naobrazenec čuti ob enkih prilikah v sebi to dolžnost, koliko bolj jo čutimo mi, pevski zbor »Glasbene Matice«, ki stremi za rodinimi ideali poezije in umetnosti kakršni so navduševali pesnika.

Tu, gospoda, je torej oja trikrat blaženi kraj, kjer se je porodil naš veliki Prešern! Tu, v tej preprosti kmetski hišici mu je tekla zibelka po teh prostorih, kjer stojimo, se je igral v mladostnih letih! Od tu je izšel on, ki je prvi in največji naš pesnik, on, ki je kakor žareči meteor posijal v do tedaj temno noč slovenske literature in v slaski materinščini razgrnil narodu čaropolno kraljestvo poezije, on, ki je pravi stvaritelj slovenskega pesništva jezika in mojster-učitelj vsem poznejšim pesnikom, on, ki bi bil dika in ponos tudi velikim kulturnim narodom!

Oj, božanstvena čuvstva nam polnijo dušo v tem trenutku, na tem mestu! Čuvstvo hvalečnosti in spo-

je bil preskrbel tudi več naročil in med drugimi je naročila svoj portret tudi baronica Tako.

Stari prijatelji so pogostoma prihajali na obisk k Jakliču in posredovanjem sestre Matilde je bila Olga kmalu natančno podučena o vseh Jakličevih razmerah. A kar je izvedela, kar je vse druge veselilo, to je njo bolelo in jezilo. Če je kdo rekel, da se preživlja Jaklič s poštenim delom, je bila užaljena, kakor bi se bila njej očitala nepoštenost. Če je slišala, da občuje Jaklič v dobri družbi in v odličnih rodovinah, jo je obšla zavist in jo je trla jeza tako, da je zbežala v svojo sobo in jokala, ker ji je bilo jasno, da ne pride nikdar v tako družbo. V takih trenutkih so ji prišle na misel vse zabavljice, kar jih je kdaj izrekel Jaklič proti človeški družbi vobče in zlasti proti meščanski družbi in vselej jo je prevzelo silno sovraštvo proti tej družbi.

Največkrat je moral Slavik prenašati izbruhe Olgeine slabovoljnosti. Ne prestano ga je izpraševala o ljubljanskih damah. S slastjo je poslušala, če ji je povedal o kakem škandalčku. Hotela je poznati vsa ljubavna razmerja in Slavik je vestno poizvedoval po vsem mestu, ker ni bila Olga z njim nikdar

tako prijazna in ljubezniva, kakor če ji je prinesel kako pikantno novico. Vsaka taka novica jo je povzdignila v njenih lastnih očeh in jo opravičevala pred njeno lastno sodbo.

»Ali sem jaz kaj slabša, kakor te dame, ki nimajo nikakih skrbi in vendar varajo svoje moze in svoje ljubimce?« To je bilo stalno vprašanje, s katerim se je obrnila do Slavika, kadar ji je povedal kak nov pikanten dogodek, a dasi ji je Slavik vedno pritrjeval, je vendar čutila, da vara samo sebe, da ni prišla čez globoko vodo na vrt sreče in blaženstva, o katerem je tolikrat sanjala, nego da je obtičala v blatu pred tem vrtom, kakor ji je bil prorokoval stari solicator Kobe.

Vzlic temu spoznanju si ni želela nazaj v prejšnje razmere, želela je samo, da bi Jaklič zopet prebival pod streho pri Lipetu in Sodarju, da bi živel v revščini in gineval v molčeči ljubezni do nje, ona pa da bi ga zopet kakor kraljica svojega sužnja mogla prezirati. Ženska je pač misterij; dostikrat trpinči, vara in prezira prav tistega, ki ga najbolj ljubi, in sledi drugemu, ki ga ne ljubi in ki njo vara.

(Dalje prih.)

Govorja do tolikega velmoža, čuvstvo navdušenja in ponosa, da je ta veliki genij tako mogočno proslavil naš slovenski rod, a tudi čuvstvo najglobljejšega občutja, da se je ta došlevali velikan moral bori s kruto življenjsko usodo, kateri je končno podlegel v najlepši moški dobi.

O Vrba, srečna draga vas domača, Kjer hiša mojega stoji očeta!

Tako si, veliki pesnik, vzklikal, spominjajoč se svoje rojstne vasice. Tudi mi danes vzklikamo:

O Vrba, presrečna vas, da imaš v svoji sredi tako dragoceno svetinjo, pravo slovensko Meko. Blagrujemo te za to, in čestitamo tvojim prebivalcem, da je iz njih srede, iz črste te gorenjske korenine, izšel tolik mož!

Ako nadaljuješ svoj krasni sonet o Vrbi, pristavljaj bridkosti polne besede:

Da b' uka žela me iz tvojga sveta Speljala ne bila, goljufiva kača!

Mi pa hvaležni kličemo naškončno mili usodi, da je vzbudila v Tebi tisto „uka žela“ in da Te je izpeljala iz „tvojga sveta“. Da, zase si zgodaj okusil „sada spoznanja“ in trpi si bil vse žive dni. Ali prav to bridko spoznanje je postalo vir najlepše, večno krasne Tvoje poezije.

In tako stojimo polni globokih čustev pred Tvojim rojstnim domom. Zdi se mi, da ga ne moremo lepše počastiti in se Tvojemu geniju dostojnejše pokloniti, nego da pozivimo v naših srcih spomin nate, veliki pevec, in da si v tem pozivljenem spominu nabereš novih moči za nadaljno delovanje v korist našega, a presrečno ljubljene nam naroda slovenskega. Ti, veliki Prešeren, bodi pri tem naša zvezda voditelja, Ti nam krepi voljo, Ti nas vzbudujaj k vztrajnosti, ko omagujemo in obupujemo nad bodočnostjo naroda! Tvoje ponosne besede:

„Največ sveta otrokom sliši Slave“ so nam porok o boljši naši bodočnosti, o kateri si v preroškem duhu sam pel:

„Vremena Kranjcem bodo se zjasnila.“ Dragi pevski tovariši! Prikipela nam je pravkar pesem iz dna naših src kot izraz naše hvaležnosti in našega spoštovanja do velikega genija; pozivljaj Vas, da oduševljeno zaori zdaj tudi še trikratni naš klic: Slava Prešernu! Slava! Slava!

In zaori le mogočni klic iz grl vsega občinstva. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. junija.

— „Slovenska Matica“ ima jutri, v sredo, dne 7. junija ob šestih popoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“ svoj redni (41.) občni zbor. Odbor opozarja nanj vse društvene in s povabilom, da se ga udeležijo in s dostavkom, da je po društvenih pravilih (§ 10) treba za sklepčnost navzočnosti vsaj 40 društvnikov. Klerikalci se pripravljajo z veliko agitacijo za jutrišnje volitve. Vzpričo res uzone klerikalne discipline je brez dvoma, da bodo klerikalci spravili vse svoje ljudi na nego. Temu se da le odpomoči, če se tudi naprednjaki kar mogoče množijo: valno udeležijo volitve. Zlasti ljubljanski „Matičarji“ naj pridejo zanesljivo na občni zbor; zunanji pa naj, če ne gre drugače, ekspresno pošljejo svoje glasovnice odboru. To bi bilo za napredne „Matičarje“ naravnost sramotno, če bi se klerikalcem posrečilo spraviti v odbor stebra „Leonove družbe“ dr. Lesarja in Antona Zupančiča ter glavnega sotrudnika „Katališkega Obzornika“ dr. Grudna.

— Kolumbovo jajce. Tržaški „Novi List“ je prišel do spoznanja, da na Slovenskem sploh nimamo „resnično načelnih strank“, marveč da so „klerikalci in liberalci iz nas naredili le tuji špekulacije, da izrabljajo slovenski žep“. A „Novi List“ se ni omejil na to, da je slovenski javnosti razodel to svoje spoznanje. Spoznal je zlo, povedal pa tudi, kako se da odpraviti. Ker ni „resnično načelnih strank“, zato je tudi „nepotreben vsak poskus poravnave med strankami“. Potrebno pa je, da se ves slovenski narod organizira kot nova stranka. „Novi list“ nasvetuje, da se ustanovi „vseskupna slovenska stranka konsumnega komunizma pod javno narodno kontrolo“. Že v nedeljo smo to čitali, ali ta nasvet nam je tako pretresel dušo in srce, da smo že danes prišli do sapa. To je Kolumbovo jajce. Koliko sto in sto ljudi si beli glave, da

bi dobili formulo, za „vseskupno“ slovensko stranko, a nikomur ni prišla prava misel. Že so ljudje obupovali, kar se je v najkritičnejšem trenutku oglasil „Novi List“ in vrgel to fenomenalno misel med svet. „Vseskupna slovenska stranka konsumnega komunizma pod javno narodno kontrolo“, to je rešilna ideja, ki nas popelje iz vseh zmot in strankarskih bojov. Allah je velik in „Novi List“ je njegov prerok, ki nam ga je poslal, da nas popelje tja, kjer se cedita mleko in med, v obljubljeni deželi konsumnega komunizma pod javno narodno kontrolo.

— Dogodki v Domžalah. Iz Kamnika se nam poroča, da pozivajo orožniki po mestu za tistimi, ki so se o priliki izgrediv mučili v Domžalah. Nekatere napredne moške in žene so ti orožniki tudi že zasliševali. Kakor se duje, se godi vse to na ukaz deželne vlade. Ali preiskuje vlada tudi to, kako so prišli vladni uradniki do tega, da so se udeležili vsenemške demonstracije v Domžalah? Značilno je, da so različni nemški uradniki v Kamniku mesni godbi odrekli nadaljno podporo, ki so jo doslej plačevali.

— „iz spoštovanja pred postavo.“ Iz Domžal se nam piše: „Tagespošta“ tveži med drugim, da Nemci v Domžalah 1. junija „iz spoštovanja pred postavo“ (aus Achtung vor dem Gesetze) niso udarili na Slovence, katere bi bili lahko kar pobrušili. Mi pa vprašamo: Ali so vsenemško frankfurtske tudi iz spoštovanja pred postavo v landaverju prepeljali na „veselični“ vrt in jo je na obeh straneh stražilo po par mož? Ali so domžalski Tirolci tudi iz spoštovanja pred postavo svoje vsenemške cunje šele v petek zvečer dali prenesti vsak na svoj dom, svojo zastavo so pa z vsemi različnimi stvarmi ovili in jo po zavrtih prav po tihotapsko vlekli v dobro omejeno shrambo? Ali je vojaška godba tudi iz spoštovanja pred postavo brez instrumentov šla peš do Trzina, kjer je še le sedla na vlak? Ali so gostje slavnosti tudi iz spoštovanja pred postavo vdrli čez njive in travnike proti študi, Dragomelu in proti Savi, kjer jih je brod prepeljal, ali so se tudi iz spoštovanja pred postavo skrivali po hlevih in boječeh gledali po šupah iz listja, kdaj bo po njih? Ali so oni Nemci, ki so se pripeljali v Ljubljano z vlakom, tudi iz spoštovanja pred postavo tako tekli s kolodvora, da jih je vsakdo s čudom gledal? Gospoda, ne spoštovanje pred postavo, ampak strah pred trdimi slovenskimi pestmi je bil, ki vam je podil kurjo polt po vaši koži in vam stresal mozeg in kosti. Strah je bilo nemških junakov, strah, kot takrat pred leti, ko so ljubljanski turnarji s takim strahom tekli, da so še boben izgubili!

— Učiteljska vest. Suplentini na dvorazrednici na Primorskem pri Kranju, gđ. Antoniji Jesenkovi, je provizorično podeljeno istotam prosto učiteljsko mesto.

— Poročil se je g. Andrej Levak, veleposesnik v Brežicah z gđ. Ivanko Varles. Iskreno čestitamo!

— I. hrvatsko društvo „Kolo“ v Ljubljani je priredilo dne 1. junija veliko ljudsko veselico na vrtu „Narodnega doma“, ki se je v vsakem oziru dobro obnesla. Ob zvokih inloglasne tamburice se je zabavalo občinstvo pozno v noč in je v vsakem oziru dobro obnesla. Ob zvokih inloglasne tamburice se je zabavalo občinstvo pozno v noč in je v vsakem oziru dobro obnesla. Ob zvokih inloglasne tamburice se je zabavalo občinstvo pozno v noč in je v vsakem oziru dobro obnesla.

— Izlet gospodinjske šole c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani. Pod vodstvom g. mlekarkega nadzornika Legvarta se naredile gojenke gospodinjske šole 28. maja izlet na srednje štajersko in si ogledale graščinsko posestvo Waldegga, kjer jih je graščak pl. Plessing prav prijazno sprejel in jim najprvo dobro potregel, potem pa jim sam razkazoval svojo krasno urejeno posestvo. Veliko zanimanja je vzbudila velikanska in krasna reja prašičev. Gosp. Plessing ima nekaj čez 400 prašičev, prodal pa jih je to spomlad že čez 300. Čudili smo se, kako na preprosti način in poceni se tam prašiči krmijo in okrbnjujejo. Vse te živali okrbnjujejo tri

osebe: en mož, njegova žena in mala hčerka. Kuhana krma se prašičem nikdar ne polaga; že v osmih dneh pridejo mladici na prosto kjer ostanejo potem ves čas do Božiča ponoči in podnevi. V prvi mladosti, ko še sesajo, se jim doda nekoliko ječmena, pozneje pa si morajo živeti sami iskati po pašnikih in zato pripravljenih kompostih. Pozimi se jim polaga celo seno kakor kravam, cel krompir in cela repa. G. Plessing je povedal, da ima že 16 let rejo prašičev in še ni imel nikdar pri njih kakšne večje bolezni. Veselo je gledati prašiče, kako so zdravi in kako bujno rastejo. Tudi pri nas je prašičreja velikega pomena, vendar je reja še silno predraga, če pomislimo, koliko porabimo pri nas drva za kuhanje, koliko potratimo krme in koliko imamo dela, pa na kako preprosti način se da to urediti. Vse gojenke so zagotovile, da bodo, ko pridejo nazaj k staršem, čisto drugače gospodinjile. Ogledale so si tudi sirarno in pa napravo za sadni šampanjec, kar je tudi prekrasno urejeno. Od tam so se podale v štaj. dež. zavod Feldhof in si ogledale vzorno perutinarstvo, parno pralnico in več drugih zanimivih priprav, nazadnje pa sta jih gospod oskrbnik tega zavoda, Arbeiter, in njegova soproga dobro pogostila in so gojenke zapele več slovenskih pesmi. Drugi dan so obiskale deželno kmetijsko šolo v Grottenhofu pri Gradcu, kjer jih je pričakoval ravnatelj g. Binder, strokovna učiteljica Naredi in Peter, ki so razkazovali prekrasne nasade sadnega drevja in vrtove, vzorne hleve in živinorejo, prašičerejo, mlekarstvo i. t. d. Ko so si gojenke zavod ogledale, jih je povabil g. ravnatelj Binder, h kosilu, kjer sta stregla dva slovenska gojenca. Po kosilu je g. ravnatelj napil gospodinjski šoli v Ljubljani in se izrazil, da ga veseli pozdraviti Slovence na tem zavodu; pač dokaz, da hočemo na polju kmetijstva delovati skupno in da želi, da bi ta dva zavoda vedno ostala v prijaznosti. Zahvalil se je g. nadzornik Legvart. V Mariboru so pa še obiskale deželno sadjarsko in vinarsko šolo. G. ravnatelj Zweidler, pot. učitelj Belé in strok. učitelj Bräders, so razkazovali prekrasne vino grade, sadovnjake, pripravo za spravljanje sadja i. t. d. nazadnje pa so si ogledale še klet in pokusile več vrst dobrega vina. Obiskale so še perutnarski zavod društva za varovanje živali in se potem prav zadovoljne zopet vrnile proti Ljubljani. Na tem potnem izletu so gojenke pridobile silno veliko koristnega, kar bodo gotovo izrabile doma, ko se vrnejo iz zavoda.

— V praznino dvajsetletnice družbe sv. Cirila in Metoda se pripravljaj v Sori za dan 9. julija t. l. velika narodna slavnost v korist omenjeni družbi. Spored se objavi pravočasno. Slovenska društva naj se blagovolijo pri svojih prireditvah ozirati na ta dan, ona pa, ki bi hotela sodelovati pri tej slavnosti, se prosijo, to naznaniti na naslov: Ivan Luštrek na Sori pri Medvodah. Slovenski časopisi se prosijo te vrstice ponatisniti.

— Porotne obravnave v Novem mestu. Marija Kuhar iz Pristave je 19. avečana letos porodila v Malem Borštu pri Dobu fantiča, ki ga je pustila pod smreko ležati, da je zmrznil. Obtoženka pripozna svoje dejanje, izgovarja se le, da je to storila v sili. Obsojena je bila na 3 leta težke ječe s postom vsak drugi mesec.

— Pošten pivec. Preteklo nedeljo je prišel v neko gostilno v Novem mestu neki delavsko oblečen človek, ki je vino po litrih naročal in pil z gostilničarko in natakario. Pri desetem litru je pa postojen izgubil brez slovesa pri ženskah. Ne ve se nič, kdo da je ta dobrosrdeček.

— Iz Vintgarja. Obiskovalci lepe gorenjske strani, posebno oni, ki hodijo skozi Vintgar na Bled, naj vzamejo na znanje, da je nova pot z Dobrave proti Šumu (slap Radovine) narejena in pot skozi Vintgar popravljena tako, da lahko po lepi stezi in brvi dosejemo do restavracije, ki je tudi že odprta. Letos je Vintgar toliko bolj interesanten, ker delajo ob začetku kamenit 40 m visok in 50 m širok most za novo železnico.

— Razpisane ustanove. Za leto 1905. so razpisane od umrlega barona Karla Wurzbacha napravljene „cesarske Elizabete ustanove za invalide“ i. s. a) Tri ustanove po 120 K za Ljubljandane; b) tri ustanove po 60 K za rojake iz Kamnika, iz Jarš in s Hmca ter c) tri ustanove po 60 K za rojake z Vantarjevca v občini šmartinski pri Litiji. Te ustanove oddaja g. baron Alfonzji Wurzbach i. s. one za Ljubljandane po nasvetu kranjskega deželne odbora, ustanove za Kamničane, Jaršane in Hmčane po predlogu županstva v Kamniku ter ustanove za Vantarjevčane po nasvetu županstva šmartinske občine. Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti ubožci c. in kr. vojaški invalidi iz imenovanih krajev od stražmojstra ali narednika nizdol, ki so lepega vedenja in vsled v vojni za-

doblenih ran nezmožni, da bi se sami mogli preživeti. Ako bi se za omenjene ustanove ne zglasilo zadostno število vojaških invalidov z opisanimi lastnostmi, tedaj imajo pravico do njih tudi drugi reveži — spodobnega vedenja iz imenovanih krajev, ki se radi bolehavosti in starosti ne morejo sami preživeti. V obeh slučajih dokazati je s posebnimi obdinakimi, po c. kr. političnem oblastvu potrjenimi spridevali neomadeževanost prosilcev. Dotične prošnje vložiti je prosilec iz Ljubljane pri magistratu stolnega mesta Ljubljane, drugi prošnjiki pa naj jih vložijo vsak pri županstvu svoje občine do 10. julija 1905.

— Kratkovidni poštni uradniki. Iz Braslovce se nam piše: Že večkrat mi je došel vaš list v roke, okrašen s poštanim pečatom „Cilie“, a vendar o pravem času. Druzkrat v St. Jurju ob južni železnici se je že list ustavil, a je vsejedno dospel tisti dan na določeni kraj. 1. t. m. ga pa tukaj sploh nihče ni dobil, priromal je drugi dan v petek v Braslovce z Vranskega. V nedeljo 4. junija se je pa tudi nekemu naročniku izgubil list, da ga ni dobil. Človek ima ob nedeljah in praznikih največ prostega časa, da čita in se nekoliko razvedri, a kratkovidnost nekaterih poštinskih uradnikov je menda kriva, da ne znajo razločevati krajevnih imen in pošiljajo liste drugam, kamor bi morali iti. Ta kratkovidnost je pa sama malomarnost in preziranje slovenskih krajevnih imen. Zahtevamo, da se poštni uradniki po Spodnjem Štajerskem nauče naših krajevnih imen in da bodo vedeli, kje so dotični kraji. Če so pa res tako kratkovidni, naj si pa kupijo primerna bi-konveksna očala, da bodo znali razločevati n. pr. Vransko od Braslovce.

— Z novega mostu je padel v Dornbergu 42letni monter Jernej Obreznik iz Celja ter se nevarno pobil.

— Nepošten odvetnik. Disciplinarni senat štajerske odvetniške zbornice je odstavil odvetnika v Kirchbachu, dr. K. Lewohla. Podoben slučaj se zadnji čas pri nemških odvetnikih množe.

— Tržaške rodbinske razmere. 39.letna Margareta Giacomini je sicer sodniško ločena od svojega moža ter živi z drugim moškim, vendar skrbi še vedno svojemu pravemu možu za perilo ter mu ga vsako soboto sama prinaša na dom. Tako je bilo tudi pretečeno nedeljo. Pozdrav ločenega zakonskega para je moral biti preardan, sicer bi ne bil mogel biti tako žalosten — konec. Ljubezni mož je namreč odgriznil ženi kos jezika.

— V hipni blaznosti se je ustrelil v Trstu 28letni Andrej Jarc v glavo. Prenesli so ga v splošno bolnico.

— Tržaški tatovi so zopet na delu. V nedeljo zvečer so v neki gostilni iz zaprtega predala ukradli 200 K v gotovini. Preplezali so visok dvorišni zid in tako tiho ravnali, da jih ni nihče prav nič čul, čeprav so ljudje v bližini spali. — Isto noč so patrolujoči stražniki zapazili, da so vrata skladišča Antona Gerdoviča v ulici dell' Olmo siloma odprta. Policali so posestnika, ki je uvidel v svojo žalost, da so mu tatovi ukradli blagajno, v kateri je bilo 1700 K gotovine in zlata zapestnica, vredna 300 K ter zavarovalna polica. Gerdovič je zavarovan.

— Pavsko društvo „Jeka“ v Samoboru priredi, kakor smo že poročali, binkoštno nedeljo veliko slavnost, za katero vlada veliko zanimanje povsod in h kateri se je prijavilo že prav veliko hrvatskih društev. Slovenska pevška društva se tem potom vabijo, naj bi se te slavnosti udeležila, bratje Hrvatje jih bodo s srčnim veseljem in ljubezni sprejeli.

— Mednarodna panorama ima ta teden razstavljen cesarski grad Schönbrunn pri Dunaju s prekrasnim parkom. Vodi nas pa tudi skozi vse razkošno, umetniško in zgodovinsko-zanimivo opremljene sobe tega prekrasnega gradu. Nadalje vidimo cesarja Franca Jožefa, kako se razgovarja s streli pri strelski zvezni slavnosti v Vrhstah. Končno pa potujemo z železnico preko Severnika (Semmering), kjer si ogledamo vse čudovite gorske scenarije z viadukti in podrtinami udobno, česar med samo vožnjo po železnici ni mogoče imeti. — Prihodnji teden pride na vrsto nemško francoska vojna l. 1870/71.

— Surovost. Piše se nam: Ljubljanski kolesarji ob nedeljah zelo radi napravljajo v Kamnik izlet in se seve med potom semtertje tudi ustavljajo. Nekateri imajo pa posebno, kadar se vračajo, v Mengšu posebno smolo. Pri balem dnevu jih do 30 let stari ljudje ometavajo s kamni in poleni. V nedeljo so surovežji enega, ki se je peljal sam, okamnili. Čez

pol ure pa se je pripeljal drugi. Bil je pa tako srečen, da je dobil v kolo poleno, ki mu je je poškodovano. Ta se je peljal trikrat skozi Mengeš, a je bil vedno napaden. To je že skrajna surovost, da bi se miren človek ne smel peljati pri lepem dnevu po cesti. Dostojni Mengšani, posebno pa še gostilničarji, so gotovo pripravljeni, da to trgu ni niti v korist, niti v škodo. Ali bi se ne dalo temu odpomoci. Imena napadenecv so na razpolago v našem uradništvu.

— Priča se išče. Dne 3. maja je voznik gösskega piva na Sv. Petra cesti zadal nekoga poddesetnika 27. pešpolka. Vojak je bil nekoliko poškodovan. Tisti gospod, ki je videl, kako je voznik počasi vozil in voz celo ustavil, in ki se je sam ponudil za pričo, naj bo tako prijazen in naj se oglasi v skladišču gösskega piva ali sporoči svoj naslov.

— Navihana goljufica. Pred nekaj dnevi je iskala po Vodmatu neka tujka mesečno sobe in jo res pri neki stranki najela. Pripovedovala je stranki, da sobe ne najme zase, ampak za neko komteso iz Zagreba, ki bo prišla sem porodit. Sveda je obljubila za tako imenitno damo tudi visoko najemnino. Zvečer je tujka tam večerjala in spala. Zjutraj pa, ko je odšla, ni imela „drobiža“ ter stranko prosila, da ji je dala, dokler se ne vrne iz mesta, 1 K in ji vrhu tega še posodila baržunasto jopico z mnenjem, da jo bode pri komtesi boljše priporočila. Ko je tujka odšla, se je začelo stanovanje čistiti in iztepati prah, da bode visoka poročnica bolj zadovoljna. Ženske so začele po hiši nevoščljivo šepetati na ušesa in dotično stranko zavidati, ker bode imela čast, da v njenem stanovanju zagleda luč sveta „modra kri“. Čakali so in čakali v sprejemni sobi, toda ni se povrnila niti tujke, niti ni prišla napovedana komtesa. Začele so se nevoščljive ženske, ki so pri priprtih vratih kukale na hodnik in vznemirjene po vsakem šumu, češ, sedaj pride visoka dama, muzati in posmehovati in tudi dotični stranki se je po dolgem čakanju zasvetlikalo, da je prišla v roko prefrigan goljufici. Tudi neka druga stranka je prišla na ta način ob črno krilo in srebrno brožo. Dotična „dvornica“ je srednje velikosti, je zarjavelega, pegastega obraza, govori nemško, laško in hrvatsko ter ima nastop, da res lahko premoči tudi kako izobraženo, posebno pa še po časti in denarju hrepenečo žensko. Kjer bi se hotela najeti stanovanje za „komteso“, naj jo takoj izroče policiji.

— Konj se je splašil sinoči v Florjanskih ulicah gostilničarju g. Jožefu Coticu ter dirjal po Karlovski cesti do mostu čez Grubarjev prekop, kjer je padel in zlomil oje. Na vozu je imel g. Cotic svoja dva otroka, a se k sreči ni nikomur ničesar zgodilo. Konj se je usrašil električne železnice.

— Nepredvidnost. Včeraj smo poročali, da je bil v Trstu Dalmatincu Jerneju Skrablju ukraden kovčeg z 10.000 K. Sedaj so prišli osumljencu na sled, a že prepozno, ker jo je neznan kam popihal. Dotičnik je 36.letni Dalmatince Visco Ivisseih, je velike, močne postave, črni lasi in brki in je mazoljastega obraza. V kovčegu je bilo za 8000 K zlatov po 20 K, za 2500 K pa bankovcev po 10 in 20 K. Tudi ta hoče oditi v Ameriko.

— Odšla je pred kakimi 8 dnevi iz svojega stanovanja iz Barvarske steze št. 6 70letna Marija Rohidova in se še ni povrnila. Ženica ima navado, da se zelo rada baha z denarjem in je mogoče, da se ji je vsled tega kaj pripetilo.

— Gluhonemega se dela neki dozdevni Jakobovitz in se klati po mestu in okolici ter berači. Potepuh zna prav dobro govoriti, le pisati in brati ne zna. Gluhonemega se dela zato, da lažje izkorišča dobrosrčnost občinstva. Povrača pa to s tem, da kjer ima priliko, tudi kaj izmakne. Kamor pride, naj ga takoj oddajo prvemu stražniku ali orožniku.

— Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 20 Slovencev, 40 Črnogorcev, 27 Macedoncev in 28 Hercegovincev, nazaj je pa prišlo 40 Hrvatov in 10 Ogrov. V Hrb je šlo 25 Črnogorcev, v Laomost 40, v Schabs 25, na Jesenice 30, v Hrušice pa 20 Hrvatov. Na Ogrsko je šlo 40 šumarjev, iz Jesenic in Hrušice je prišlo 60 Ogrov, ki so se odpeljali v Budimpešto.

— Izgubljena in najdene reči. Delavčeva žena Marija Gostinčarjeva je izgubila robec, v katerem je bilo zavitih 10 K denarja. — Mestni učitelj gospod Jakob Furlan je našel manjšo vsoto denarja in jo oddal na magistratu.

— Ljubljanska društvena godba priredi jutri zvečer v hotelu „Ilirija“ (Kolodvorske ulice) vrtni koncert. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 vin.

Esektiv.
15 vin. cenele.

Meteorologično poročilo.

Vidna udaljenost 500 m. Hladni tlak 736.0 mm.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
5. 9. zv.	735.0	17.4	brezvetr.	jasno	
6. 7. zv.	733.3	14.3	sl. sever	megla	
7. 2. pop.	730.6	25.0	sr. jzhod	pol. oblač.	

Srednja včerašnja temperatura: 19.7°. normale: 16.6°. — Padavina 7.0 mm.

Zahvala.

Za tolažečo presrečno sočutje ob dolgi bolezni in ob smrti mojega nezabnega soproga

Josipa Semmelrock
strojnika firme J. Kosler & Co.

se tem potem najvda neje zahvaljujem. Posebno se pa iz globin srca zahvaljujem prečistim gg. firme Kosler za potrpljenje in dobrotno prizanesljivost, ki so jo tako dolgo izkazovali mojemu bolehnemu možu.

1825

Jera Semmelrock.

Zahvala.

Ob nenadni prežalostni izgubi moje iskreno ljubljene soproge

Marije Ankerst
roj. Tekauc

mi je došlo toliko dokazov odkritega presrečnega sočutja, da si štejem v sveto dolžnost, da se za to in pa za mnoge lepe darovane vence in za mnogostevilno udeležbo pri pogrebu v svojem lastnem in v imenu svojega sina najvda neje zahvalim vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem.

V Ljubljani, 5. junija 1905.

Emil Ankerst
1831 c. kr. poštni oficijal.

Pomočniki

lakirarski, tapetirarski in kovaški
dobro izurjeni se takoj sprejmejo z dobro plačo pri

Petru Keršič
tovarna za vozove v Šiški pri Ljubljani.

Ustanovljeno leta 1842.

ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GRBOV

BRATA EBERL

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.

Telefon št. 154.

IVAN PAMMER

Gradec, Brockmannsgasse 51,

trgovina z ledom, ribami divjačino in perutnino, kupuje divjačino vsake vrste in vsake množine

ribe:
postrvi, sulce, smuče, karpe

po povzetju ali za takojšnje plačilo.
Prosim za ponudbe.

1827

Krasno izbero

konfekcije
za dame in deklice

kakor tudi

manufakturno blago
perilo
vsakovrstne preproge

1. t. d. 24

priporoča

Anton Schuster
Ljubljana

Špitalske ulice šte. 7.

Solidno blago. Nizke cene.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Akcijski kapital K 2.000.000.—. Rezervni zaklad K 200.000.—.

Zamrzava in ohlajuje
izrebrane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Zavaruje srečke proti
kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje
vojaške ženitninske kavelje.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Ekompit in inkasso menic.

Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzigla.

Promet s čeki in nakaznicami.

Stanovanje

na Kongresnem trgu št. 13,
v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob s pritliklinami, se odda za avgustov termin.

Več se izve pri hišniku istotam ali v pisarni ravnateljstva užitninskega zakupa, Dunajska cesta št. 31.

ŠOLA

edina in najboljša za samouk na citre.

Popolna samo 5 K. Uspeh siguren. Reflektantom se dajo svedočke po dovršenih naukih. **Album krasnih in prijetnih pesmi za citre**, s pridenjamim tekstom: a) 85 slovenskih in hrvatskih 4 K., b) 100 nemških 3 K 50 vin. S pošto 50 vin. več.

Pregledje dopošlje prof. **Josip Sörg**, Dunaj III/4 Hauptstrasse 144.

Stoj! Nečuvano! Stoj!

500 komadov za samo gld. 1-80. Prekr. pozlač. 36urna preciz. ura na sidro z veriž., gre natančno, za kar se jamči 3 leta, mod. sviln. moška kravata, 3 fini žepni robci, moški prstan z imit. drag. kamenom, jantarjev ostnik za smodke, eleg. damska broša (novost), prekr. žepno toal. ogled., usnj. denarnica, žepni nožek s pripr., par manš. gumbov, 3 naprsni gumbi iz doublezlata s pat. zapono, mičen album s 36 najl. slikami sveta, 5 šaljevih predm. v veselje mladim in starim, prav koristen spisovnik, 20 koresp. predm. in še 400 različnih predmetov pri hiši neuprlihljivih. Vse skupaj z oro, ki je sama denarja vredna, samo gld. 180. Razpošilja po povzetju ali denar naprej

1829

Windisch, izvoz ur
P-Fach 16, KRAKOV št. 2/75.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Ušel je

g. Beliču na Dunajski cesti št. 6 velik rudečkast papagaj. Kdor ga ujame naj ga odda istotam proti primerni nagradi.

1833

Vabilo

na

vrtno veselico

ki jo priredi
brezoviška požarna bramba

povodom
blagoslovljenja sohe
Sv. Florijana

na vrtu gostilne g. Pocka
dne 12. junija 1905.

SPORED:

1.) Ob 1. uri sprejem došlih gostov pri g. Pocku.
2.) Ob polu 2. uri odkorakanje na kraj, kjer se blagoslovi soha Sv. Florijana.
3.) Ob 2. uri blagoslovljenje in po blagoslovljenju kratek slavnostni govor.
4.) Vrnitev na vrt g. Pocka, kjer se prične veselica z naslednjim sporedom:
a) petje moškega zbora „Jadransko morje“, A. Hajdrih; „Sirota“ z altsolo, A. Hajdrih; „Slovenec i Hrvat“, S. Vilhar. b) Srečolov. c) Korjandoli korzo. d) Prosta zabava.

Med posameznimi točkami svira vrhniška godba.

Ob neugodnem vremenu se vrši veselica dne 18. junija t. l.

Prostovoljna darila se hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi vabi najvljudneje

1778-2 **odbor.**

Milostiva gospa!

Ali ste že poizkusili izvrstne zmesi vsak dan sveže žganih raznih kav

Prve ljubljanske
velike pražarne za kavo?

1583-7

Hamburg-Amerika Linie

No. 802 a

1699—

Direktni promet z nemškimi poštami in brzoparniki prevažanje oseb v vse dele sveta

osobito na progah

Hamburg-Dover-New York

Hamburg-Brazilija
Hamburg-La Plata
Hamburg-Vzhodnja Azija
Hamburg-Afrika
Hamburg-Kanada
Hamburg-Zahodna Indija

Hamburg-Mehika
Hamburg-Kuba
Hamburg-Francosko
Hamburg-Angelsko
Hamburg-Centralna Amerika

Genova-New York
Neapol-New York
Genova-La Plata
Dover-New York
Cherbourg-New York

iz Antverpna v Kanado, Brazilijo, La Platu, Zahodno Indijo, Kubo, Mehiko, Vzhodno Azijo;
iz Havra v Brazilijo, Zahodno Indijo, Kubo, Mehiko, Centralno Ameriko;
iz Boulogna v New York, Brazilijo, La Platu.

Parniki Hamburg-Amerika Linie nudijo ob izborni hrani prekrasno priliko za potovanje za potnike v medkroju in v kajitah.

Zabavne vožnje po morju:

v Zahod. Indijo v severne kraje po Sredozem. morju v Orient na severni rti in na Anglesko, Irsko in Škotsko vožnje v znamenita kopališča

Zdravilne vožnje po morju.

Natančneje pojasnila dajejo tukajšnje družbene agenture in pa oddelek za osebni promet

Hamburg-Amerika Linie, Hamburg.

V Ljubljani: Glavno zastopstvo Hamburg-Amerika Linie na Dunajski cesti št. 31.

Skladišče

v mestu se odda takoj ali za avgust.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

1832-1

Hiša

v Spodnji Šiški, sv. Jerneja cesta 39 se prod. Obstaja iz treh poslopij z vrtom. Več pove lastnik Anton Wisjan, sedlar v Spodnji Šiški št. 67.

1753-2

Jutri, v sredo, dne 7. junija t. l.

v restavraciji na južnem kolodvoru
vrtni otvoritveni koncert
popolne vojaške godbe.

Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 50 vin.

V slučaju slabega vremena se vrši koncert v dobro zračnem vrtnem salonu.

Za prijazen obisk se priporoča z vsem spoštovanjem

1830 **Jos. Schrey, restavrater.**

Ces. k. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Lince, Budejovice, Plzen, Marijine v are, Heb. Francove v are, Karlove v are, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popolne osebni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 3. uri 58 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzen, Marijine v are, Heb. Francove v are, Karlove v are, Prago, Ljubljana-Lince-Praga direktni voz I. in II. razreda. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Strazha, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 13 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda). Inomost, Franzensfeste Solnograd Lince, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak Ob 7. uri 12 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove v are, Heb. Marijine v are, Prago (Praga-Lince-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Lince, Steyr, Pariz, Ženeva, Curin, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. ur 29 m dopoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m zvečer iz Lesce Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10 uri 40 m zvečer osebni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m dopoldne iz Strazhe, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m, svecr istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m dopoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6 uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani

Zoper zalego moljev

je najzanesljivejše sredstvo

novi, na štirih svetovnih razstavah z velikimi odlikami in zlatimi svetinjami odlikovano patentirano postopanje s takozvanim

Motten-Mönnig.

Tem načinom se vse blazinasto pohištvo, gardine, zavese, preproge itd. na mestu brez motenja zanesljivo obranijo moljeve zalege.

Po moljih načeti predmeti se sprejmo takoj v zanesljivo varstvo pred nadaljnim razdejanjem.

Pristno le s to varstveno znamko.

Prodajne cene: 1/4 literska stekl. K 4 80, 1/2 litra K 2 80, 3/4 litra K 1 70.

Na željo se na ilou mesta brez vsakega motenja prevzame izvršitev te patentne procedure pri posamnih pohištvenih delih, kakor tudi pri celih opravah.

Koncesionirano po imejteljih patenta za Ljubljano: **Fran Doberlet, Franciškanske ulice 10**, zavod za mebliranje in dekoracije.

1826

Prilika za nakup.

Dvonastropna hiša

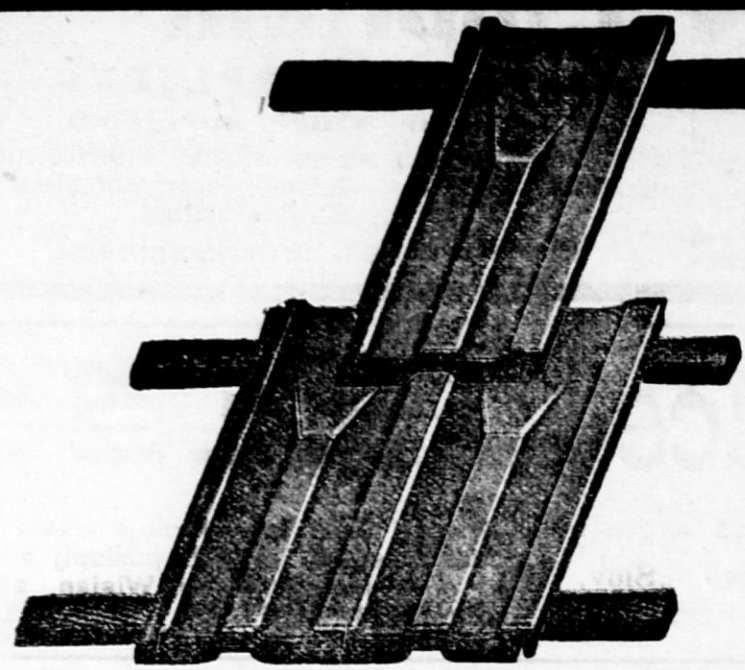
s stanovanji, deloma prosta davka, na prometnem kraju s prostori za kupčijo in poleg ležečimi velikimi skladišči in kletmi, posebno pripravna za trgovce in obrtnike, se takoj prodaja pod zelo ugodnimi pogoji. — Nadaljnja poročila daje kupcem samim

oblastv. potrjena pisarna za promet z zemljišči

Edvard Brachtli, Ljubljana, Sv. Petra nasip 37.

Posreduje tudi nakup in prodajo, zameno, zakup stavbnih parcel, zemljišč, vil, hiš s stanovanji posestev, lovskih in ribarskih pravic itd. itd. in pa kupčije vseh vrst.

1809-2



F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana, opekarna in tovarna
peči

ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. — Lastniki patentov: F. P. VIDIC & Komp. in JOSIP MARZOLA.

Najličnejše, najcenejše in priprostejše strešno kratje.

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki.

Takojšna in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Št. 734.

Razglas.

1824-1

Vsled sodne dovolitve se bodo

dne 14. junija 1905 od 9. ure dopoldne naprej

prodali na javni dražbi

v zapuščino umrlega posestnika g. Antona Povšeta po domače „Anžoka“
v Spod. Šiški spadajoči predmeti in sicer:

konji, krave, vozovi, poljsko orodje in druge premičnine
proti takojšnjemu plačilu in odstranitvi.

Pod izključno ceno se ne bo ničesar prodalo.

Občinski urad v Spodnji Šiški

dne 5. junija 1905.

Popolnoma nov stroj za pletenje

(Strickmaschine)

je na prodaj pod jako ugodnimi pogoji.

Na ogled je stroj pri založniku
I. Jax & sinu, ki daje tudi pojasnila
glede plačilnih pogojev.

1737-5

Pravkar izšlo:

Janez Trdina.

Verske bajke, stare in nove.
Bajke in povesti o Gorjancih.

Zbranih spisov knjiga 2. 23-64

Ko je bil začel Trdina v 1. letniku
„Ljubljanskega Zvona“ 1. 1881. priob-
čevati svoje bajke in povesti, je ostrmel
slovenski svet nad bogato zakladnico
domišljije naroda, bivačega ob do-
lenjskih Gorjancih, začudil pa se je
tudi nad obliko, v kakršni jih je pi-
satelj podajal. Snov, slog, jezik, vse
je bilo pristno narodno. Nabirajoč
narodno blago in priobčujoč ga šir-
šemu svetu, ponarodnel je pisatelj sam
Trdinove spise priporočamo z
mimo vestjo kot najlepši književni
dar, in sicer:

„Bahovi huzarji in Iliri“

broš. 3 K, s poštnino 3 K 20 v.

eleg. vez. 4 K 50 h, s poštnino 4 K 70 h.

Verske bajke in Bajke in

povesti o Gorjancih. I.

broš. 2 K, s poštnino 2 K 10 h,

eleg. vez. 3 K 20 h, s poštnino 3 K 40 h.

Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentnerja

v Ljubljani

Prešernove ulice 3.

Prodaja vina poceni.

Zaradi potrebnega izpraznenja kleti proda lastništvo Dubrova, pošta Krapina-
Toplice na Hrvaškem, vse vino lastnega pridelka, okoli 500 hl čistih nepokvarjenih belih
vin najboljše kakovosti iz leta 1895. in 1904. po najnižji ceni in opozarja na to ugodno
priliko zlasti gostilničarje. Odda se ga najmanj 3 hl skupaj. Prodana vina se postavijo
brezplačno na rogaški kolodvor. Vprašanja na gorenji naslov 1637-8

Na najvišji ukaz Njegovega c. in kr. apostol. Veličanstva.

XXIV. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija

edina v Avstriji postavno dovoljena

ima 18.898 dobitkov v gotovini

v skupnem znesku 512.980 kron.

Glavni dobiček znaša

200.000 kron v gotovini.

Žrebanje bo nepreklicno dne 15. junija 1905.

Ena srečka velja 4 krone.

Srečke se dobijo pri oddelku za državne loterije na Dunaju III.,
Vordere Zollamtstrasse 7, v loterijah, trafikah, pri davčnih, poštnih, brzo-
javnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za odje-
malce srečk zastoj.

Srečke se dostavljajo poštne prosto.

C. kr. loterijsko-dohodninsko ravnateljstvo.

1415-8

Oddelek za državne loterije.

Objava.

Zaloga blaga firme C. Gerhauser v Ljubljani,
Resljeva cesta 3 (vokal Sv. Petra ceste)
ki sem jo kupil vso skupaj in ki obsega: moško in
damsko modno blago, perilo, različne preproge, po-
steljne garniture, platnino, dežnike, solčnike, bluže in krila, batiste itd. itd. se bo od
srede, 24. maja t. l. naprej v manjših skupinah po predpisanih
cenah oddajala najboljšim ponudnikom.

Z velespoštovanjem

Ant. Primožič.

697 27

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.



Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime
„SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

1082-91

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

Juri Schicht

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

Ustje (Češko)